

Dosarul nr. 2rac-281/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud: D. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, reprezentată de către avocatul Danu Dogotari

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” împotriva Societății Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin aplicarea măsurii de asigurare,

împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” și s-a menținut hotărârea din 12 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centrul,

c o n s t a t ă:

La 26 aprilie 2018, Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin aplicarea măsurii de asigurare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 15 aprilie 2014, Societatea Comercială „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat o acțiune în judecată împotriva Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” cu privire la încasarea sumelor, solicitând încasarea cu titlu de datorie a sumei de 478 447,83 de lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 90 893,94 de lei și a taxei de stat în sumă de 17 080,25 de lei.

Astfel reclamantul a susținut că, la depunerea cererii de chemare în judecată, Societatea Comercială „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în limita valorii acțiunii. Prin încheierea din 18 aprilie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea privind asigurarea acțiunii a fost admisă, fiind dispusă aplicarea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești ale Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia

Centrală” în limita valorii acțiunii de 586 422 de lei. În baza încheierii sus-menționate, a fost eliberat la aceeași dată un titlu executoriu, care a fost înaintat la 15 ianuarie 2015 spre executare, executorului judecătoresc Valeriu Devderea, fiind aplicat sechestrul asupra mijloacelor bănești în mărime de 586 422 lei, deținute de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”.

Reclamantul a relatat că, ulterior, în legătură cu achitarea parțială a datoriilor de către Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, la 29 octombrie 2015, Societatea Comercială „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea datoriilor în mărime de 160 125,06 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 169 813,25 lei, a taxei de stat în mărime de 17 080,25 lei și a cheltuielilor de executare în sumă de 3 420 lei, în total suma de 350 441,69 lei.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost admisă integral acțiunea înaintată de Societatea Comercială „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată, fiind dispusă încasarea din contul Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” în beneficiul Societății Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată a datoriilor în sumă de 350 441,69 lei. Ulterior, prin decizia din 1 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” a fost respins, fiind menținută fără modificări hotărârea din 21 decembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

Având în vedere că hotărârea din 21 decembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a devenit definitivă începând cu 1 noiembrie 2016, Societății Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată i-a fost eliberat titlu executoriu privind încasarea sumelor în mărime de 350 441,69 lei.

Prin încheierea nr. 099-196/16 din 23 decembrie 2016 a executorului judecătoresc Valeriu Devderea, a fost intentată procedura de executare în privința Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, iar la 17 ianuarie 2017, acesta a fost executat, fiind încasat din contul Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” în beneficiul executorului judecătoresc suma de 372 384,94 lei, dintre care suma de 350 441,69 lei în baza titlului executoriu nr. 2c-277/15 din 21 decembrie 2015, eliberat de Judecătoria Rîșcan, mun. Chișinău și suma de 22 043,25 lei cu titlu de cheltuieli de executare. Respectiv, la 20 ianuarie 2017, suma bănească în mărime de 350 441,69 lei a fost transmisă integral de către executorul judecătoresc Valeriu Devderea în beneficiul Societății pe Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată.

Reclamantul a subliniat că, prin decizia din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, fiind casată parțial decizia din 1 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, în partea încasării din contul Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” în beneficiul Societății pe Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată a dobânzilor de întârziere în mărime de 169 813,25 lei, cu restituirea cauzei în această parte la rejudecare în instanța de apel.

Astfel, reclamantul a notat că, după rejudecarea cauzei în ordine de apel, prin decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat

de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, fiind casată hotărârea din 21 decembrie 2015 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, în partea adjudecării dobânzii de întârziere în mărime de 169 813,25 lei și a taxei de stat aferente acestei pretenții, în mărime de 5 094,40 lei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care pretențiile Societății pe Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea penalității au fost admise parțial, fiind dispusă încasarea din contul Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” în beneficiul Societății Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată a sumei de 39 310,39 lei cu titlu de penalități contractuale și taxa de stat aferentă în sumă de 1 179,31 lei. În rest, pretențiile Societății pe Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată au fost respinse. Iar prin încheierea din 21 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” a fost considerat inadmisibil.

Luând în considerare faptul că acțiunea înaintată de către Societatea Comercială „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată a fost respinsă parțial printr-o hotărâre definitivă, iar titlul executoriu a fost executat integral, la 22 decembrie 2017, în temeiul art. 157 alin. (1) Cod de executare, Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată privind întoarcerea executării și încasarea sumei.

La 17 ianuarie 2018, Societatea Comercială „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată a executat integral și în mod benevol obligațiile pecuniare solicitate de către Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” cu privire la întoarcerea executării, iar ca rezultat Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” a depus cerere privind renunțarea la acțiunea formulată. Prin încheierea din 7 februarie 2018 a instanței de judecată, procesul civil cu privire la întoarcerea executării a fost încetat.

Prin urmare, reclamantul a considerat că are dreptul de a solicita de la Societatea Comercială „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată repararea prejudiciului material cauzat prin aplicarea sechestrului asupra sumei bănești în mărime de 140 130 lei, pentru perioada cuprinsă între 15 ianuarie 2015 și 17 ianuarie 2018, având în vedere că acțiunea înaintată de Societatea Comercială „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea sumelor a fost într-un final respinsă parțial.

În acest context, reclamantul a indicat că, întinderea prejudiciului material cauzat Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, este justificată prin imposibilitatea întreprinderii de a se folosi de mijloacele bănești în mărime de 140 130 lei, în perioada 15 ianuarie 2015 – 17 ianuarie 2018.

În astfel de circumstanțe, reclamantul a relatat că în perioada cuprinsă între 10 decembrie 2014 – 29 decembrie 2017, în vederea finanțării activităților operaționale curente, Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” a încheiat cu Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni contracte de credit nr. 523 din 12 decembrie 2014, nr. 616 din 14 decembrie 2015 și nr. 0025 din 27 ianuarie 2017, potrivit cărora Întreprinderea de Stat Firma Editorial

Poligrafică „Tipografia Centrală” și-a deschis o linie de credit revolving, prin care a beneficiat anual de credit în mărime de 1 300 00 lei.

În mod evident, reclamantul a specificat că creditele bancare au fost purtătoare de dobândă, rata acesteia variind de la an la an după cum urmează: pentru perioada cuprinsă între 14 decembrie 2014 - 9 decembrie 2015 – 12,5% anual, pentru perioada cuprinsă între 14 decembrie 2015 și 30 decembrie 2016 – 17% anual, pentru perioada cuprinsă între 27 octombrie 2017 și 29 decembrie 2017 – 12% anual.

Reclamantul a indicat că a achitat instituției bancare în mod absolut inutil dobânda contractuală în mărime de 58 153,95 lei, având în vedere că în perioada, 15 ianuarie 2015 – 17 ianuarie 2018, asupra mijloacelor bănești în mărime de 140 130 lei au fost aplicate măsuri de asigurare la cererea Societății Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată.

Reclamantul Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” a solicitat încasarea din contul Societății Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” prejudiciul material în sumă de 58 153,95 lei, cauzat prin aplicarea măsurilor de asigurare și cheltuielile de judecată suportate pe marginea procesului.

Prin hotărârea din 12 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea înaintată de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.111-117).

Prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, fiind menținută hotărârea din 12 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d. 192-207).

Pentru a decide astfel, instanțele inferioare au reținut că nu se poate identifica legătura de cauză-efect între aplicarea măsurilor de asigurare și prejudiciul survenit prin aplicarea lor, deoarece sechestru a fost aplicat prin încheierea din 18 aprilie 2014 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, iar contractele de credit care denotă eventualul prejudiciu au fost încheiate la 10 decembrie 2014, 14 decembrie 2015 și 27 ianuarie 2017.

Totodată, instanțele au conchis că contractele de credit și extrasele din cont atașate la materialele dosarului nu sunt concludente și nu confirmă suportarea unui prejudiciu de către Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, dar reflectă existența unor raporturi obligaționale de credit instituite între Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”.

La 18 martie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 208).

La 16 mai 2019, Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, reprezentată de către avocatul Danu Dogotari a depus recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

Recurentul Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, reprezentată de către avocatul Danu Dogotari în motivarea recursului, a

indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios.

Astfel recurentul a menționat că acțiunea depusă de Societatea Comercială „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală” cu privire la încasarea datoriei a fost respinsă parțial. Prin urmare, recurentul a considerat că este îndreptățit conform art. 182 alin. (2) Codul de Procedură Civilă să solicite încasarea prejudiciului material din contul Societății Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată.

În acest context, recurentul a specificat că a fost în imposibilitatea de a se folosi de mijloacele bănești în mărime de 140 130 lei, în perioada 15 ianuarie 2015 – 17 ianuarie 2018.

Prin urmare, recurentul a notat că instanțele judecătorești, soluționând litigiul nu a convins partea reclamantă că toate argumentele sale au fost auzite și riguros analizate.

La 4 iunie 2019, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Societății Comerciale „Cartnord” Societate cu Răspundere Limitată, informându-o că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilă cererea de recurs formulată de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 20 februarie 2019 a fost expediată în adresa părților la 18 martie 2019 (f.d. 208), însă la materialele cauzei nu sunt date care ar confirma recepționarea efectivă a deciziei instanței de apel de către recurentă.

Astfel, în atare situație, precum și având în vedere data expedierii în adresa părților a deciziei instanței de apel (18 martie 2019), instanța de judecată a considerat că recursul declarat de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, reprezentată de către avocatul Danu Dogotari, la 16 mai 2019, este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În aceeași ordine de idei, materialele cauzei au confirmat faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de

drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Benjamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, reprezentată de către avocatul Danu Dogotari este formulată în baza art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, așa cum prevede art. 437 alin. (2), lit. f) din Codul de Procedură Civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibilă cererea acesteia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), ibidem, para. 24; *Benjamin Nersesyan*, ibidem, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, reprezentată de către avocatul Danu Dogotari a formulat prezenta cerere după ce a avut posibilitatea de a fi audiat de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și

de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, reprezentată de către avocatul Danu Dogotari nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea de Stat Firma Editorial Poligrafică „Tipografia Centrală”, reprezentată de către avocatul Danu Dogotari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh